۵آذر

با دو گل چشمی و رضاییان
بردشیرین مقابل ولز

۱۹آذر

با کسب ۱۳ مدال طلا، ۵ نقره و ۵ برنز
ووشوکاران ایرانی برقله جهان

۲۶دی

حضور در مرحله دوم گروهی جام جهانی
صعود تاریخی تیم‌ملی هندبال

۱۴اسفند

احمدی شهید شد، سجادی به کما رفت
سقوط بالگرد وزیر ورزش

۲۱اسفند

جانشین کی‌روش انتخاب شد
بازگشت قلعه‌نویی به نیمکت تیم‌ملی

مکث

یادمان نرود چه کسانی راه را باز کردند

ما آدم‌ها فراموشکاریم و باید یادمان بماند که چه کاری انجام شد، چه کسانی سختی کشیدند و چه کسانی راه را باز کردند تا یک رشته ورزشی به یک مرحله قابل قبول برسد. سختی‌ها دوام ندارند و در همه رشته‌های ورزشی سختی‌هایی بوده که آن رشته به جایگاه لازم برسد. باید از «منم، منم‌ها» کم کنیم. باید بدانیم اگر موقعیت خوبی فراهم آمده به این دلیل است که یک سری برای آن له شده‌اند. این افراد وقت و عمر خود را گذاشته‌اند. سختی‌های زیادی کشیدند. چون ما از گروه‌های اول زنان وزنه‌بردار هستیم، همه سختی‌ها را به جان خریدیم تا راه برای نسل‌های بعد از ما باز شود. در آینده تیم‌های بزرگسال که روی کار می‌آیند سختی‌های ما را نخواهند داشت و همه چیز برای آن‌ها مهیاست. آن‌ها دغدغه‌هایی مثل مربی، فقدان امکانات و تجهیزات و ... را نخواهد داشت. امیدوارم همین‌طور بشود. من از همین حالا می‌گویم که هیچ وقت یادتان نرود افرادی مثل ما خیلی سختی کشیدند تا این رشته به جایگاه خوبی برسد و دیگران به موفقیت برسند.

۱۵ سالی زودتر از ما شروع کردند. وزنه‌برداری خیلی صبر و تمرین می‌خواهد. اینطور نیست که شما فقط یک سال تمرین کنی بعد بروی مدال بگیری. در رده بزرگسالان سطح رکوردها بالاست و شما این رکوردها را باید به تدریج بالا بیاوری. من زمان زیادی تا المپیک ندارم، یک سال و نیم بیشتر وقت نمانده است اما همه تلاشم را می‌کنم تا بتوانم آن فاصله را جبران کنم و برای کسب مدال برنامه‌ریزی داشته باشم.

حالا اگر مدال پاریس نشد منتظر بعدی می‌مانی؟

تا جایی که بدنم جواب بدهد تلاش می‌کنم. البته نقد را ول نمی‌کنم که نسیه را بچسبم. برای پاریس همه تلاشم را می‌کنم.

شما به عنوان یک بانوی قهرمان چه چالش‌هایی داشتید؟

یکی از سختی‌های مسیر یک خانم وزنه‌بردار این است که ما مربی نداریم. ما نسل اول وزنه‌برداری هستیم. توهین به مربیان خانم نشود، اما مربی سطح بالا می‌خواهیم. در سطح آموزشی پیشرفت کردیم و تکنیک‌های اولیه اکنون آموزش داده می‌شود. فقدان مربی هنوز احساس می‌شود. محل تمرین که متعلق به خانم‌های ایرانی باشد و میله مخصوص بانوان هنوز جزو مشکلات ما به شمار می‌رود. تجهیزات وزنه‌برداری خیلی هزینه‌بر است. من زمانی که شروع کردم با میله بدنسازی تمرین می‌کردم. میله بدنسازی نمی‌چرخد و من بارها مچم آسیب دید یا صفحه‌ای که می‌گذاشتم برای بدنسازی بود. شروع کارم هم با فیلم‌های آموزشی بود چون در شروع من مربی نداشتم.

با فیلم چطور وزنه‌برداری را یاد گرفتی؟

فیلم را خیلی عقب جلو می‌زدم.

مثلا حرکت دوضرب را با فیلم یاد گرفتی؟

بله من آن اوایل با فیلم شروع کردم و مربی بالای سرم نبود. ولی توصیه نمی‌کنم این کار را کسی در خانه‌اش انجام دهد. این را هم باید بگویم که من از کودکی حسین رضازاده و بعدها بهداد سلیمی را الگوی خودم کردم.

در منزل وزنه را چطور درست کردی؟

با میله بدنسازی و صفحه. کم کم که سنگین شد تجهیزاتم را به حیاط بردم تا موزاییک‌های آنجا را بشکنم. در منزل ما طبقه پایین که باشگاه کوچکی دارم و دو طبقه بالا مسکونی است؛ در واقع خانه خودمان است و طبقه بالا هم برادرم زندگی می‌کند. اولین بار که من وزنه را در باشگاه انداختم، متوجه شدم همه در راه پله‌ها در حال دویدن هستند. گفتم چی شده؟ گفتند زلزله آمده.

در خانواده سابقه ورزشی دارید؟

بله خانواده ما ورزشی بودند. برادر بزرگترم کشتی می‌گرفت. برادر دیگرم هم جودوکار بود ولی دیگر همه‌شان بی زندگی رفتند و به سطح جهان و آسیا نرسیدند.

جزو پیشگامان وزنه‌برداری بانوان هستید. این شرایط چه سختی و چه امتیازاتی دارد؟

خیلی خوشحالم اما دینی بر گردنم دارم که باید ادا کنم و یکی از هدف‌های زندگی‌ام است. هدفم این است که نگذارم نسل‌های بعد سختی‌های ما را تجربه کند. حداقل نیازهای اولیه مثل آموزش‌های اولیه و مربی برایشان مهیا باشد و دغدغه‌ای نداشته باشند. خودم روزهای سختی را گذراندم. یک پایم دانشگاه بود و یک پایم رفت و آمد به تهران. برای این که مربی داشته باشم به تهران می‌آمدم و برمی‌گشتم. دو سه روز در تهران می‌ماندم و یاد می‌گرفتم و بعد می‌آمدم شهر خودمان و تمرین می‌کردم. من یک سال و نیم کارم همین بود.

درس در کنار ورزش هم دغدغه دیگر شما به نظر می‌رسد.

یکی از هدف‌های من ادامه تحصیل بود و در هیچ برهه‌ای بی‌خیال نشدم. رشته تحصیلی‌ام را خیلی دوست دارم. فیزیولوژی ورزشی به من در علم تغذیه و درمان آسیب‌هایم خیلی کمک کرد. این دو با همدیگر خیلی همپوشانی دارند.

با توجه به حضور مداوم شما در تمرینات تیم‌ملی، دانشگاه همکاری لازم را با شما دارد؟

من باید تا آخر امسال دفاع دکترا انجام بدم. اگر اساتید با من همکاری کنند دغدغه نیمه‌کاره بودن درس از بین برود. اردیبهشت ماه مسابقات آسیایی داریم و فعلا دغدغه‌های من زیاد است. البته مسئولان دانشگاه قبلا با من همکاری کردند.

قول و قرارهای مالی که بعد از قهرمانی‌ها به شما دادند محقق شد؟

منتظر نمی‌مانم که کسی من را حمایت کند. تا اینجا هم منتظر نماندم. اگر منتظر مدال می‌ماندم شاید این مدال ده سال آینده مسجل می‌شد. ولی خیلی بد است که شما به کسی امیدواری بدهی ولی انجام ندهی. حالا موضوع را خیلی باز نمی‌کنم. فقط باید بگویم شرکتی بزرگ در کشورمان است که ادعا دارد اگر ایران نفت نداشته باشد من ایران را می‌چرخانم. ما را به مراسمی دعوت کردند و اعلام شد ما حامی مالی خانم حسینی هستیم. اما فیلم و عکس‌ها را که گرفتند دیگر از آنها خبری نشد.

ورزش وزنه‌برداری پرهزینه است؟

یه سری از مسائل در اردو حل شده است. اما چیزهایی مثل مکمل‌ها و ماساژها هنوز دغدغه هستند. در بحث فیزیوتراپی مشکل نداریم. اما چیزهای دیگر هم هست مثل کفش وزنه‌برداری. مثلا کفش من شش ماه طول کشید تا به دستم برسد. کفش وزنه‌برداری برای این است که وقتی جهش می‌زنی زیر وزنه تعادلت حفظ شود. کفش‌ها در ایران نیست و باید از خارج از کشور سفارش بدیم. مثلا یک کفش ۱۱ میلیون در می‌آید. در تهران هزینه اجاره خانه دارم. برای هزینه‌هایم وامی ۸۰ میلیونی گرفتم و اکنون قسط‌های آن را می‌دهم. این وام را در دو ماه خرج کردم. زمانی که در اردو هستیم حقوق داریم اما هزینه‌ها زیاد است.

و حرفی که باید حتما آن را بزنی.

در مسیری که آمدم تنها نبودم و حمایت‌هایی بوده است. حمایت فقط مالی نیست، به طور دقیق‌تر حمایت از سوی آدم‌هایی است که برای من زمان گذاشتند. من همچنان شاگردشان هستم. خانواده‌ام هم من را حمایت کردند. از همه کسانی که در این چند سال از لحاظ روحی به من انگیزه دادند تشکر می‌کنم.

در طبقه پایین خانه‌مان باشگاه کوچکی دارم که آنجا تمرین می‌کردم. طبقه بالاتر هم برادرم زندگی می‌کند. اولین بار که وزنه را انداختم، متوجه شدم همه در راه پله‌ها در حال دویدن هستند، وقتی گفتم چه شده، گفتند زلزله آمده

چهره‌های ورزش ایران در سال ۱۴۰۱

یگانه عصاری
گروه ورزش

امسال می‌شد اتفاقات بسیار خوبی در ورزش ایران رقم بخورد؛ مثل صعود تیم‌ملی ایران از مرحله گروهی جام‌جهانی ۲۰۲۲ قطر و یا درخشش ورزشکاران ایران در مسابقات آسیایی هانگژو که یک سال به تعویق افتاد. با این حال، داستان خوب هم کم نداشتیم. قهرمانی کشتی، قهرمانی فرزانه‌ها و هادی چوپان‌ها و درخشش مهدی طارمی‌ها، تاریخ‌سازی‌های بزرگ، داستان وجه شیرین‌تری هم دارد. قصه نباختن‌ها، کم نیاوردن‌ها، دور افتخار زدن‌ها. این داستان‌ها ادامه دارد. اینجا پایان ماجرا نیست. این فقط بخشی از چهره‌های خبرساز سال ۱۴۰۱ ورزش ما هستند. البته که همه آنها شاید خوب نباشند، شاید آدم خوب قصه نباشند اما بالا و پایین‌های امسال را ساخته‌اند. اینجا اما پایان ماجرا نیست.

فرزانه فصیحی؛ سریع‌تر از باد

گرچه دوومیدانی ایران با افت بسیار زیادی مواجه شده است و دیگر خبری از درو کردن مدال ورزشکاران ایرانی در این رشته نیست، اما هنوز یک نفر در این رشته هست که پرچم را بالا نگه می‌دارد. فرزانه فصیحی؛ دختر باد ایران که حدود یک ماه قبل دست به شاهکار زد و قهرمان آسیا شد. در جریان برگزاری فینال ماده ۶۰ متر مسابقات داخل سالن قهرمانی آسیا به میزبانی قزاقستان، فرزانه فصیحی ضمن رکوردشکنی در این مسابقات، مدال طلا را از آن خود کرد تا به سلطه شرق آسیایی‌ها پایان دهد و پس از سال‌ها مدال طلا از شرق به غرب آسیا و ایران رسید. همچنین فصیحی در مرحله مقدماتی این مسابقات توانسته بود با ثبت زمان ۷/۲۳ ثانیه، رکورد ملی کشورمان در این ماده را با زمان ۷/۲۵ ثانیه که در اختیار خودش بود بهبود ببخشد. او یقینا یکی از دختران پرافتخار ورزش ایران در سال ۱۴۰۱ بود.

مهدی طارمی؛ شمایل یک ستاره

پیش از شروع جام جهانی تمام رسانه‌های ایرانی و خارجی به درخشش مهدی طارمی در قطر اذعان داشتند و حالا اگر قرار به انتخاب تنها یک ستاره برای تیم‌ملی ایران در جام جهانی قطر باشد، او بدون شک مهدی طارمی خواهد بود. البته درخشش ستاره پورتو را نمی‌توان فقط به جام جهانی محدود کرد و او چندین سال است که برای ایران افتخارآفرینی می‌کند اما طارمی با به ثمر رساندن دو گل مقابل انگلیس به نخستین بازیکن آسیایی تاریخ تبدیل شد که در جام جهانی مقابل یک تیم اروپایی دبل می‌کند. همچنین او به نخستین بازیکن تاریخ فوتبال ایران هم تبدیل شد که برای اولین بار در مسابقات جام جهانی ۲۰۲۲ دبل کرد.

رحمان عموزاد؛ فوق ستاره کشتی

تیم‌ملی کشتی آزاد ایران در سالی که گذشت، موفقیت‌های بسیاری داشت و در بسیاری از عرصه‌ها درخشید. اما در میان تمام ستاره‌های جوان تیم‌ملی، ستاره‌ای هست که تاکنون بسیار خوش درخشیده و آینده روشن‌تری هم در انتظار اوست. بسیاری از رسانه‌ها از او به عنوان فوق ستاره جدید کشتی ایران نام می‌برند، لقبی که رحمان عموزاد ثابت کرد، برازنده‌اش است. عموزاد که سال ۲۰۲۲ موفق به کسب مدال طلای رقابت‌های جهانی بلگراد شد و به مدال طلای آسیا هم رسید، در سال ۱۴۰۱ از سوی اتحادیه جهانی کشتی از میان ۵ نامزد دریافت عنوان ستاره کشتی آزاد جهان، موفق به کسب این عنوان شد و عنوان برترین آزادکار جوان جهان در سال ۲۰۲۲ را از آن خود کرد.

اعظم بختی؛ تاریخ‌سازی در اپه

یکی از رقابت‌هایی که امسال برگزار شد، بازی‌های کشورهای اسلامی بود که ورزشکاران کشورمان رکوردهای بسیاری را جابه‌جا و ثبت کردند و البته چندین تاریخ‌سازی در این مسابقات به نام ایران ثبت شد. یکی از این تاریخ‌سازی‌ها را دختر اپه ایست ایران، اعظم بختی به نام خود ثبت کرد. شمشیرباز ایران در مرحله نیمه نهایی انفرادی بازی‌های کشورهای اسلامی با نتیجه بسیار نزدیک ۱۲ بر ۱۱ برابر حریف ترکیه‌ای شکست خورد و به طور مشترک با شمشیرباز قرقیزستانی به مدل برنز رسید. این اولین مدال تاریخ شمشیربازی ایران در اسلحه اپه بانوان است که اعظم بختی موفق به کسب آن شد. در این بازی‌ها همچنین مدال نقره تیمی مسابقات نیز به تیم‌ملی ایران متشکل از اعظم بختی، مهسا پوررحمتی و پریا ماهرخ رسید.

هادی رضایی؛ سرمربی قدرتمند

شاید خیلی از ما صورتش را به یاد نداشته باشیم یا حتی با اسم او را به خاطر نیاوریم، اما به هر که بگوییم هادی رضایی، سرمربی تیم ملی والیبال نشسته ایران؛ یقینا لب به ستایش او خواهد گشود. رضایی با وجود پیشنهادهای گسترده خارجی تاکنون هیچ‌چیز برای ایران کم نگذشته است و آبان ماه امسال هم هشتمین قهرمانی والیبال نشسته را برای ایران به ارمغان آورد. دیدار نهایی رقابت‌های والیبال نشسته قهرمانی جهان که در سارایوو پایتخت کشور بوسنی و هرزگوین برگزار شد گرچه با دشواری برای کسب ویزا همراه بود اما ایران با نتیجه ۳ بر صفر حریفش بوسنی را شکست داد و ضمن دفاع از عنوان قهرمانی دوره گذشته، برای هشتمین بار به مقام قهرمانی رسید.

هادی چوپان؛ گرگ ایرانی درخشید

مستر المپیای امسال با یک اتفاق غیرمنتظره برای ایرانی‌ها همراه بود و برای نخستین بار در تاریخ این رقابت‌ها یک ایرانی موفق به کسب عنوان قهرمانی شد. گرچه پیش‌تر عناوین قهرمانی بین ورزشکاران آمریکایی، اروپایی و حتی آفریقایی دست به دست می‌شد اما امسال هادی چوپان ملقب به گرگ پارسی در سومین دوره حضورش در این رقابت‌ها موفق شد عنوان قهرمانی را کسب کند و نخستین ایرانی باشد که با ساند و به کشور باز می‌گردد. چوپان نخستین بار سال ۲۰۱۹ موفق شد مدال برنز مستر المپیا را از آن خود کند و برنده جایزه صد هزار دلاری این مسابقات شود. او سال ۲۰۲۱ نیز موفق به کسب مدال برنز شد. مسابقات مستر المپیا هر ساله اواخر سال میلادی به میزبانی لاس‌وگاس آمریکا برگزار می‌شود و بدنسازان حرفه‌ای دنیا در این مسابقات با یکدیگر به رقابت می‌پردازند. لانسفورد و نیک واکر هر ۲ از آمریکا به ترتیب مدال نقره و برنز مستر المپیای ۲۰۲۲ را کسب کردند.

حسین وفایی؛ پادشاه اسنوکر

آن‌قدر نام و آوازه‌اش در جهان پیچیده است که حالا کمتر کسی هست که حسین وفایی را نشناسد. اصلا شاید در جهان معروف‌تر از کشور خودش ایران باشد! حسین وفایی حالا حرفه‌ای‌ترین اسنوکرباز ایران و ملقب به پادشاه اسنوکر است. همین چند روز پیش یکی از معروف‌ترین لحظات ۱۴۰۱ را برای خودش و ما رقم زد. او در مرحله یک‌چهارم نهایی رقابت‌های شش‌توپ قهرمانی جهان حرفه‌ای‌ها که در تایلند برگزار شد، ابتدا اسنوکرباز تایلندی را شکست داد و پس از آن دست به شگفتی بزرگی زد و جاد ترامپ یکی از غول‌های اسنوکر دنیا را با نتیجه شش بر پنج شکست داد. پس از این پیروزی تور جهانی اسنوکر نوشت: «ترامپ آمده بود تا به فینال برسد و برنده باشد. به نظر می‌رسید برای پیروزی در دهمین مسابقه آماده شده، اما وفایی سوار بر بازی بود. خونسردی خود را حفظ کرد و پیروزی درخشانی به دست آورد. او حقیقتا درخشان است.»

علی سوادکوهی

نامش در کشتی طلسم شکن است، البته یک نام دیگر هم در رسانه‌ها دارد. غول‌کش کشتی! این لقب را به این خاطر به او داده‌اند که کارش شگفت‌زده کردن است. کشتی‌گیر ساروی که آذر ماه امسال همه را شگفت زده کرد و کاری کرد که نامش همیشه در ذهن مردم خواهد ماند. او در جام جهانی طلسم شکست ناپذیری جردن باروز آمریکایی را شکست. این طلسم عجیب و غریب برای کشتی‌گیران ایرانی از سال ۲۰۱۱ آغاز شده بود و تا علی سوادکوهی آن را نشکسته بود، ادامه داشت. البته در مسابقات کشتی آزاد بین‌المللی زاگرب هم که در وزن ۷۹ کیلوگرم به فینال راه یافته بود، به مصاف کشتی‌گیر گرجستانی رفت و مدال طلای مسابقات را از آن خود کرد. مدال بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی و قهرمانی‌های آسیا را هم باید به افتخارات او برای ایران اضافه کرد. نام سوادکوهی حالا در کنار تمامی چهره‌های برتر ورزش ایران در سال ۱۴۰۱ می‌درخشد.